

РЕШЕНИЕ

№ 651

гр. София, 04.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 12.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **9724** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от М. Л. Л. против отказ за вписване на промяна в акт за раждане, обективиран в писмо изх. № РСЛ19-ГР94-2567-/2/02.08.2019г. на кмета на район „С.“ Столична община.

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на постановен отказ. По същество твърденията са, че административният орган е бил длъжен да зачете презумцията за бащинство, установена в чл. 61, ал. 1 от СК, и да впише жалбоподателят като баща на детето в съставения акт за раждане. Иска се отмяна на отказа със законните последици.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., който поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – кмет на район „С.“ СО, чрез процесуален представител, в съдебно заседание и в представено писмено становище взема становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното:

От данните по делото е видно, че жалбоподателят е подал заявление за припознаване № РСЛ19-ГР94-483/25.01.2019г. до СО район „С.“, с което е припознал за свое дете Д. К. Й., родена в [населено място], Италия, с майка: К. Й. Й..

По административната преписка са приложени четири писма /изх. №

РСЛ19-ГР94-483-/1/28.01.2019г., изх. № РСЛ19-ГР94-483-/2/21.02.2019г., изх. № РСЛ19-ГР94-483-/3/22.03.2019г. и изх. № РСЛ19-ГР94-483-/4/22.03.2019г./ от кмета на район „С.“ СО до майката на детето К. Й., с които последната е уведомена на основание чл. 65, ал. 2 от Семейния кодекс за подаденото заявление за припознаване. Уведомленията са изпратени с препоръчани пратки на адреса на К. Й., но са върнати с отбелязване „непотърсена“/“лицето отсъства“.

С писмо изх. № РСЛ19-ГР94-2567/11.06.2019г. на кмета на район „С.“ СО заявителят е уведомен, че тъй като на майката не е съобщено извършеното припознаване, то припознаването не може да бъде вписано в акта за раждане на детето Д. Й., поради което може да предяви иск за установяване на произход по съдебен ред. Заявителят е получил писмото на 13.06.2019г.

Видно от представения препис-извлечение от акт за сключен граждански брак и решение № III-117-291/08.08.2014г. на Софийски районен съд, 117-ти състав жалбоподателят М. Л. е сключил граждански брак с К. Й. на 23.08.2013г., като бракът е прекратен на 08.08.2014г.

Съгласно представен превод от италиански на български език на извлечение от акт за раждане № 44, част II, серия Б, година 2015, заверено с апостил № 508 – Префектура в А., детето Д. К. Й. е родено на 17.03.2015г. в [населено място], Италия, с майка: К. Й. Й., име на баща не е вписано в акта.

По преписката е представен препис-извлечение от акт за раждане на Д. К. Й., [дата на раждане] в Италия, с майка: К. Й. Й., данни за баща не са вписани в акта. Преписът е издаден въз основа на акт за раждане № 233 от 05.05.2015г. и е съставен от длъжностно лице по гражданско състояние в район „С.“ СО.

Акт за раждане № 233 от 05.05.2015г. на Д. К. Й. е съставен от длъжностно лице по гражданско състояние в район „С.“ СО. В акта е вписан документ, удостоверяващ раждането: документ от чужбина № 44 от 23.03.2015г., Италия. В акта е вписана майка К. Й. Й., данни за баща не са отразени.

Жалбоподателят е подал заявление вх. № РСЛ19-ГР94-2567-/1/25.07.2019г. до кмета на СО район „С.“, с което е поискал на основание чл. 61, ал. 1 от СК във вр. с чл. 73-75 от ЗГР да бъде вписан в съставения акт за раждане № 233/05.05.2015г. като баща на детето Д. К. Й. предвид обстоятелството, че детето е родено в рамките на по-малко от 300 дни, считано от датата на прекратяване на брака, и не са налице данни майката да е встъпила в нов брак.

По това заявление е издадено оспореното писмо изх. № РСЛ19-ГР94-2567-/2/ от 02.08.2019г. от кмета на СО район „С.“, в което е посочено следното:

Събитията по гражданско състояние, настъпили в чужбина за лица, които към момента на събитието са български граждани, се регистрират въз основа на препис или извлечение от съставения от чуждестранен местен орган акт за гражданско състояние. Следователно акт за раждане от чужбина се регистрира, когато се касае за български гражданин.

Редът за съставяне на акт за раждане на български гражданин, роден в чужбина, е регламентиран в чл. 72, ал. 2, т. 1 и ал. 3, т. 1 от ЗГР и чл. 12 от Наредба № РД-02-20-9/21.05.2012г. за функциониране на единната система за гражданската регистрация.

При регистриране на раждане, настъпило в чужбина, данните за името на титуляра, датата и мястото на раждане, полът и установения произход /майка, баща/ се вписват в акта за раждане, така както са вписани в представения препис.

В случая детето е родено на 17.03.2015г. от майка български гражданин в Италия, актът за раждане в Република България е пресъставен на 05.05.2015г., като съгласно действащия към 2015г. Закона за гражданската регистрация, същият е съставен без изменение, т.е. без вписан баща.

Съгласно Закона за гражданската регистрация в така съставения акт за раждане по административен ред не могат да се променят името на титуляра, с изключение на изрично предвидените в закона /чл. 19а от същия закон/, датата на раждане, брак или смърт и полът.

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Предмет на оспорване е писмо, в което по същество е обективиран отказ да се извърши административна услуга – да се впише в акта за раждане на детето Д. К. Й. като баща М. Л. Л. съобразно презумцията за бащинство по чл. 61, ал. 1 от СК. Това писмо безспорно засяга правата и законните интереси на заявителя, поради което представлява индивидуален административен акт, подлежащ на съдебно оспорване.

Жалбата е подадена от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт, в законоустановения срок, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 35, ал. 3 от ЗГР кметът на общината е длъжностно лице по гражданското състояние на територията на общината. Той може да възлага тази функция с писмена заповед на кметовете на кметствата и кметските наместници в населените места, в които се поддържат регистри на актове за гражданско състояние, и на други длъжностни лица от общинската администрация. Според чл. 74, ал. 2 от ЗГР в компетентността на длъжностното лице по гражданското състояние е да извършва вписване на допустимите по ЗГР промени в актовете за гражданското състояние, какъвто е и актът за раждане.

Следователно оспореният акт е издаден от материално и териториално компетентен орган в кръга на делегираните му правомощия съгласно заповед № СОА16-РД09-1038/22.07.2016г. и заповед № СОА17-РД09-1129/01.12.2017г. на кмета на Столична община. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Актът е постановен в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби.

Не е спорно по делото, че жалбоподателят М. Л. е имал граждански брак с лицето К. Й., който е прекратен с решение № III-117-291 от 08.08.2014г. по гр. д. № 42654/2014г. на Софийския районен съд, влязло в законна сила на 08.08.2014г. поради постигнато споразумение по чл. 50 от СК. Не е спорно също така, че на 17.03.2015г. в [населено място], Италия, К. Й. е родила дете от женски пол - Д., като в извлечение от акт за раждане № 44, част II, серия Б, година 2015, изготвено от Служба по гражданско състояние в А., не е вписан баща на детето. Въз основа на италианския документ е съставен акт за раждане № 233 от 05.05.2015г., в който също не са вписани данни за баща на детето.

Съгласно чл. 73 от ЗГР промяна в данните за гражданско състояние на лицата в съставени актове за гражданско състояние се извършва по съдебен или административен ред.

Според чл. 76, ал. 1 от ЗГР по административен ред въз основа на официални документи може да се извършва промяна и вписване само на данни, които по същество няма да променят смисъла на съставения вече акт. Технически грешки и

неточности в изписването на името се отстраняват по искане на заинтересуваните лица.

В ал. 3 на чл. 76 от ЗГР изрично е записано, че по административен ред български гражданин, роден извън територията на Република България, може да поиска бащиното му име да бъде вписано в акта за раждане, ако то липсва в съставения акт. Когато лицето е непълнолетно, вписването се извършва с писмено заявление от родителите му. Според чл. 76, ал. 4 от ЗГР по административен ред не могат да се променят името на титуляря, с изключение на изрично предвидените в закона случаи, датата на раждане, брак или смърт и полът.

От цитираната нормативна уредба е видно, че за да бъде извършена по административен ред промяна и вписване на данни в съответния акт за гражданско състояние, следва да са изпълнени кумулативно следните предпоставки: 1.) да са налице официални документи, удостоверяващи промяната на тези данни и 2.) вписването им да не променя по същество смисъла на съставения вече акт. Допустимо е и отстраняването на технически грешки и неточности по искане на заинтересуваните лица.

В случая и двете условия не са налице. Жалбоподателят се позовава на решение № III-117-291 от 08.08.2014г. по гр. д. № 42654/2014г. на Софийски районен съд, с който е прекратен брака му с К. Й. Й., както и на презумцията за бащинство /чл. 61, ал. 1 от СК/, предвид факта, че детето е родено на 17.03.2015г. Така представеното съдебно решение не представлява официален документ, удостоверяващ промяна в произхода на детето. Длъжностното лице по гражданското състояние действа в условията на обвързана компетентност съобразно представените му документи. Същото не разполага с правомощия да тълкува съдебни решения или пък да прилага служебно презумцията за бащинство. Не е изпълнено и второто условие, а именно да не се променя смисъла на съставения вече акт. В случая исканата промяна – вписване на имената на жалбоподателя като баща на детето, засяга смисъла на съставения акт за раждане, тъй като би променила произхода на детето от бащата, което неминуемо ще доведе до промяна на бащиното и фамилното му име. Нещо повече, тук влиза в действие и забраната по чл. 76, ал. 5 от ЗГР, която гласи, че по административен ред не може да се променя името на титуляря, с изключение на изрично предвидените в закона случаи /чл. 19а, какъвто не е настоящият случай/. Очевидно е, че в случая не се касае за поправка на акта за гражданско състояние, която да се дължи на техническа грешка, пропуск или неточност при изписване на имената на детето, а се иска вписване на ново обстоятелство с твърдение, че по силата на презумцията за бащинство жалбоподателят следва да бъде вписан за баща на детето. Такава промяна в акта за раждане може да се извърши само по реда на исковото производство.

Съгласно чл. 34, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация (ЗГР) актовете за гражданско състояние, съставени по установен в този закон ред, имат доказателствена сила за отразените в тях данни до доказване на тяхната неистинност. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗГР гражданската регистрация на физическите лица в Република България се основава на данните в актовете за тяхното гражданско състояние и на данните в други актове, посочени в закон, а съгласно чл. 5, т. 1 и 2 - при гражданската регистрация на физическите лица в Република България се получават, обработват, съхраняват и предоставят данни, които определят тяхната самоличност, родствените връзки между лицата по права линия от първа степен и по съребрена линия от втора степен.

Произходът представлява биологичната връзка между две лица, от които едното е

баща или майка на другото, поради което представлява връзката на детето с родителите му, създадена с факта на раждането на майката и факта на зачеване от бащата. Способите за установяване на бащинство са предположения за бащинство (чл. 71 от СК), иск за установяване на бащинство (чл. 69 от СК) и припознаване.

Съгласно чл. 71 от СК иск за установяване на произход не може да се предяви и припознаване не може да се извърши, докато не бъде оборен по исков ред наличният произход, установен с акта за раждане, с предположението по чл. 61 или с припознаване. Двата иска могат да бъдат съединени.

Актът за раждане е официален документ, който се ползва с материална доказателствена сила за удостоверените с него обстоятелства до оборването им по съответния ред, а именно по исков ред. Следователно исканата промяна в данните за акта за раждане следва да се извърши по съдебен /исков/, а не по административен ред.

По изложените съображения оспореният отказ е законосъобразен, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора основателна е претенцията на процесуалния представител на ответника да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Л. Л. против отказ за вписване на промяна в акт за раждане, обективиран в писмо изх. № РСЛ19-ГР94-2567-/2/02.08.2019г. на кмета на район „С.“ Столична община.

ОСЪЖДА М. Л. Л. да заплати в полза на Столична община разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: